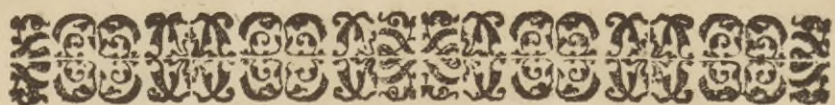

AD TUMULUM
VENERANDI
SENIS
HENRICI BACHMANNI
Senatoris Ligij,
VIRI
INTEGERRIMI
&
LAUDATISSIMI
PARENTALES
Amicorum Gratulantium
EXEQUIÆ.

LIGN. TYPIS ZACH. SARTORI.

Ità posset piè De-
functus Loqui :

VIR

NOBIL. Amplis. Prudentis.
Reipubl. LIGNIC. Senat.
Dominus

* * *

HEINERICUS BACHMANNUS
Anagram :

MENS NUNC ABIS è CURIA.

* * *

HENERICUS BACHMANNUS
Anagram :

MENS NUNC ABIS è CURA.

* * *

CURIA CURA gravis : MENS aff curante
JEHOVA,
NUNC E CURIA ABIS, Curia, cura
Vale.

Theophilus Feigius
Superintend. Administrat.

TUMULUS HONORAR.

EUSEBIÆ situs est AMOR hâc BACHMANNUS in urnâ:
Cui niveum pectus fama q̄ pura fuit.
Perpeffus varios longo luctamine morbos:
Nil solido CHRISTI duxit amore prius.

Hinc

Hinc tenet in supera Sanctorum sedè brabton:
In terris famam docta Corona canit.
O sanctas animas ! quas tandem calica sedes,
Vivida & in terris fama decusq̄ manet !

Uleimum Vale

Honorando Dn. Compatri & Adfni,
Amico à multis ann. constant.
d. facieb.

Caspar Reseler

III. Consistorii Adfessor
& Past. Marian. Lign.

AD DEFUNCT.

ME quoq̄ fas, Venerande Senex, BACHMANE, litare
Mânibus, & Cineri ferre suprema Tuo.
Postulat hoc Tuus ille favor, meret optima VIRTUS ;
Pocit ALISCHERIDES, & meret, Ille meus.
Sed qvónam sanctos maclabo Carmine Manes?
Non opus est lacrymis ad Tua busta meis.
Tu Tuavidisti longævæ fata senectæ,
Qvæ vix centenus quisq̄ videre potest.
Qvot stadiodromicos vicisti fortis agónas,
Qvos primùm Schola, qvos Curia deinde dedit !
Factus onus lecti tandem, morbiq̄ palæstra,
Et vivum quoddam funus, & Umbra Tui.
Jam vitæ Mundiq̄ satur, fessusq̄ laborum,
Optasti placidâ posse quiete frui.
Qvis non gratetur Tibi Niceteria ? Tumbam,
Qvis cupiat lacrymis dedecorare Tuam ?
Ergo mihi SALVE, Ligiorum NESTOR, HAVE Q.
SALVE, chare SENEX, perpetuumq̄ VALE !

A 2

Qvæq̄

Quæ Tuo, vili quantumvis Carmine, dico,
Pro meritis, Cineri verba suprema, CAPE.

Exig. H. MON.
grata Memor. E.
P.

M. Ad. Thebesius

Eccl. Lig. P-Paul. Pastor
& Consistorialis.

Beatis Manibus

DN. HENRICI BACHMANNI.

Tot defunctorum colluxit millia CANTOR
BACHMANNUS, priscâ factus gravitate SENATOR:
Totq; annis agro detentus corpore morbis,
Nunc gelida requiescit humo, gelidum ipse cadaver,
Mortuus ac totâ meritò lugetur ab urbe.
Publica si spectes, templog, Scholæq; forog,
Utilis, & totâ meritis sat clarus in urbe.
Ut jaceat vili telluris cespite tectus,
Mens tamen æternas decantat in æthere laudes,
Juncta choro Superum, morborum & criminis expers.
Da placidè nos CHRISTE sequi, da vivere rectè,
Atq; piè tandem exoptato sine potiri.

Andreas Celichius Eccl.

Luben. P. & Dioc. Dec.

B. DOMINUS

HEINRICUS BACHMANUS

per anagr.

AB HINC ES NUMINE CHARUS.

Fortuna lusus, mundi q; na dæqua fuisti
Haftenus, egregie o Vir, sat in orbe diu;

Sed

Sed nunc ereptus tandem es, Duce Numine Jesu
Omnibus his tantis, morte vehente, malis,
Es charus factus cælo, superisq; DEOq; &,
perpes abhinc talis charus amicus eris.
Salve chare DEO, cæli nove, ô incola Salve!
Rursus ave! donec te sequar ipse brevi.

Ultimi honoris & amoris ergo adj.

Joh. Bleuel.

BACHMANNUS Virtutis apex, decus Artis, & Urbis,
Muneris & senij non-leve gessit onus:

Is Ludi quondam Collega, Choriq; Melarches,
Curator Templi, deinde Senator erat:

Post tot curarum, Senij, crucis atq; laborum,
Myriades, tandem tam grave ponit onus:

Laudet sorte novâ Senior, gratantur Amici,
Sed lugent Ludus, Curia, templa, Chorus.
Corp. & Animi ager deproper.

Georgius Thebesius.

Ergo sat noster cruci atq; sevi
Torminis passus Senior, laborum
Tractus afflicto satis implicatus
Currus Amico.

Desit tristis facies, flagellum,
Corpus & mentè quatiens, minant
ponit horrores, tragicoq; dictum est,
Plaudite, ludo.

Blandius tetras hyemes nivesq;
Excipit cælum, pluvias Apollo,
& perennantis nota læta Veris
Venit hirundo.

Nunc quiescendū est, revocanda virtus,
heu! nimis longo lacerata morbo,
Nunc coronatis pia mens triumphis
Latior instat.

Scilicet vile hoc miserumq; carnis
pallium tantis agitur periculis,
Liberas gaudijs animas onustum
possidet ather.

Et Deus durâ nimium fideles
Suevit exercere suos palastrâ
ponat ut pugna fidei probatos
classe supremâ.

A 3

Clara

Clara KRENTZHEMI soboles
Beati,
Gēris dnostræ veērabile astrū,
Ut Tibi sortem, lepidamq; cæli
Gratulor aulam.

Ut Tuae perpes memorator urnæ
Ut Tuae carmen superaddo tumbæ:
BACHMANNUS vitæ satur atq;
honorum.

Conditus heic est.

*Seni opt. etiam post fata venerando,
Dn. Consobrino suo ut Patri f.*

Laurentius Baudisius

Lignic. in Illustr. JOHANN-
NEO Verbi Div. Minister.

VIta quid est hominis? Verè nisi Lerna malorum,
Perpetuusq; labor, mœsta querela, dolor..
Sic est, ut multos Bachmanni-vita perannos
Id probat, heu! cujus plena doloris erat.
Hunc nobis tandem minitancia fata tulerunt,
Curia quem ligiã luget in Urbe virum.
Sed melior sedes illum suscepit olympi;
Nullus ubi mœror vexat acerbus eum.
Allic perpetuæ sentit quoq; gaudia vitæ,
Æthereã dignus sede, sinuq; DEI.

solatij ergò fac.

Tobias Bartholomæus Insa Crâ

pVræ VirgInIs ECCLESiã
VerVs atqVè sInCerVs LI-
gnICII Minister.

CL. Dn. Alischero Compatri & Collegæ dil.

Non Tibi de duro, suavissime Compater, ausim,
Cælitus imposto, dicere plura jugo.

Quis

Quis nescit, pueros Tibi quantum infecerit Auster
Fontes, in Soceri clade graviq; Malo?
Nunc transibit Hyems, jam-nunc Crucis algor & Imber;
Sic spes sat longo tempore, vana fuit.
Sed tamen Omnipotens tantis dedit ipse flagellis
Finem, & sic miseri tristia Fata Senis,
Vestraq; participes qua vos fecere dolorum,
Letitia in faciem vertere constituit.
Nam prius adfixi lecto, nunc Morte soluti,
Sors Soceri est, nullas posse timere vices:
Tuq; tuum triste & longum, Salveq; Valeq;
Singultante, Gener, desinis ore loqui.
Gratulor ex animo, ac hilares inducere vultus
Te jubeo, fieri quod DEUS ipse jubet.
Utere nunc tandem melioris imagine Sortis;
Hanc DEUS in longas det Tibi Olympiadas.

*Solatij causa paucula
hec offert*

Petrus Thebesius

Ecclef. Lign. Maria-
næ Minister.

Define concepti, soboles charissima, Luctus;
Nec cineres lachrumis perge rigare meos.
RIVUS eram spissi fluitans cum semine morbi:
VIR crucis adversæ pondere pressus eram.
Nunc nova possessis surgit mutatio Coelis.
VIR sum Lætitiz qui miser ante fui.
RIVUS ab æterni deducor fonte Sionis;
Cor ubi nectarcis Te recreabis aquis.

Hæc

Hæc recolas altâ Soboles charissima Mente?
Sic, quam fudisti, lacruma, Risus erit.

M. Iohannes Cutschreiterus
Verbi divini Johan. Minister.

Rivulus Herculei Tua quod quasi membra laboris
Sudor mandârunt, sicut Chorus, atq; Schola,
Judiciale Forum, testatur & agra Senectus
Vires enervans, eliciensq; Viri.
Unâ sed pectus cum Rivi Fonte rigârit
CHRISTVS Sanguinei salvificante Tuum,
Hauris jam Rivos Cælo, Bachmanne, perennes,
Qui sine fine fluunt, & sine felle Mero.

Christoph: Profius Eccl:
Lubenens. Archi-Diac.

Post exantlatos multos, variosq; labores,
BACHMANNUS vitæ lumina linoquit ovans.
Scilicet ad metam pervenit; liber ab omni
Curâ, perpetuum gaudet in arce poli.
Vos BACHMANNIADES lacrimas cur funditis ergo?
Heic dolor est, & nos mille pericla manent.
Præmia sed cæli BACHMANNUS percipit. An non
Optato ille Senex sine reliquit humum?

M. Iacobus Preibisius p. t.
Warrensis & Tillendorffianæ
Ecclesiarum Pastor.

BACHMANNE indomiti quem sæva potentia morbi
Fregit, morte piâ lætus ad astra redis.

Non

Non tibi per somnum, sed multa per aspera cælum,
Quæq; manent cælus gaudia vera patent.
Nullus uti fluctus poterit numerare marinos,
Nullus ut arboreas fronde virente comas:
Sic tua nec nosster dicet discrimina versus;
Aptus qui ferres talia solus eras.
Euge malis tandem BACHMANNUS erepte periclis,
Et simul ætherijs associate choris.
Multa quidem senium tibi tormina triste creavit,
Plura tamen cæli præmia in arce tenes:
Felix, qui tandem tranquillâ morte solutus
Ingredieris DOMINI gaudia blanda tui.

Christoph: Neubarth/
Pastor in Holzkirche.

HENRICUS BACHMANNUS
per Anagr.

NUNC MANEBIS CHARUS.

Post exantlatas Templiq;, Scholæq;, Foriq;
Partes, [quas gravis est sustinuisse labor,]
Ad cæli requiem migras sedesq; beatas,
Mulcet ubi charas aura beata animas.
O Vir chare DEO, CHARUS NUNC ipse MANEBIS,
Nam nunc Angelicis asociare choris.
Ergo nunc gaude morbis Senioq; solutus,
Et dic chare Tuo cantica chara DEO.

* * *

Er sich umb Kirchen/Schul/ und Rathhaus wol verhalten/
Und seines Amtes pflicht wie Moses / thun verwalten /
Der lest ein solches Lob nach Ihm inn dieser Welt /
Das drüber / wo mir rechte / nicht werden kan gefest.

B

Denn

Denn des Gerechten wird ja nimmermehr vergessen:
 Drum weil / wie kundbar ist / inn solcher Ehr geseffen
 Herr Bachman / der numehr nach vieler schmergens noth /
 Durch einen sanfften schlaff gelange zu seinem **ODI** /
 So wird zur dankbarkeit dieß Lob auch Ihm gegeben /
 Daß Er gewesen sey inn seinem ganzen Leben /
 From / Trewe / mühsam und geliebt von Jederman /
 Der wieder billigkeit niemanden Leid gethan.
 O grosses Ehren Lob! Nun ist Er wol ankommen
 Herr Bachman / weil Ihn **ODI** hat aller angst entnommen /
 Und zu der Ruh gebracht. Vor sein sehr grosses Leid /
 Genuß Er ewiglich Fried / Wonn und Nergens Freud.

In condol. deb. gratitud. testim.

erga honoratiss. quond. suum Dn.

Precept. ultimo honori addeb.

Johan. Mörlinus Lyg. SiL.

Eccl. Lubens. Diaconus.

Bachmannum lecti pondus, Seniiq̄ coronam
 Sustulit optata dextera morte DEI.
 Salve Sancte Senex, duro qui carcere liber,
 Quindena egrederis major olympiade.
 Terra tuos foveat cineres, dum summa dierum
 Junget in aetheriis pectora nostra locis.

Martinus Scholz

Pastor in Cyß.

Βιολογία.

Dn. Henrico Bachmanno, Senat. Lign.
 beatè Defuncto.

Qui Pietate pium referebat ritè Tobiam;
 Qui fuit Aënijs, Æschylus alter, agris;

Quia

Quia Senatoris sistebat Honore Metellum;
 Qui πολυθενία clarus, ut Isacides;
 Qui Constantis Athleta Dei, μεγαπισθ' ut Abram's;
 Quia Bethesda à tabe peresus erat;
 Qui fuit in morbo patiens, ceu mitis Jobus;
 Qui prece, Davidis more, petebat opem;
 Qui fuit Anchisa similis, cui flamma perpercit:
 Qui Viduus, Vit à cœlibe, Turtur erat;
 Quia Senex tremulos æquabat Nestoris annos;
 Quia suum ingemuit: Dissolvi cupio;
 Is moritur. Musa, lugubri carmine planctum
 Edite; vos Charites, imbre rigate genas.
 Dicite: Nunc Gravitas, Probitas, Patientia, Candor,
 Cum Virtute Fides, Spes Pietate, Jacet.

In Fano honestiss: μνημοσύνης erecta,
 ab

Antonio Wathio.

Ecclesiast: in Nochtirche.

Hoc est sisyphios tandem finisse labores,
 Nomen & emeriti deposuisse Viri.
 Millia Natorum varij formasse parentis,
 Est centena mali millia multa pati.
 Octo cum pariunt, patiuntur & octo; sed harum
 Unus mille cruces instituendo capit.
 Permirum gaudent enixæ pignora matres,
 Accetus formam, quâ capiuntur, amant;
 Horrendum verò latitans sub pectore monstrum,
 Mens Pueri, innumeris obruta tota malis.
 Mittitur infrenis misero frenanda Magistro,
 Qui vitæ pausas irrequietus agit.

B 2

Insi-

Insimul & Rabulæ rixas strepitusq; forenses,
Et placidâ Actorem ferreçq; mente Reum,
Elapsoq; dies, frigescentemq; senectam,
Dic quæso cupiant omnia nonne Virum?
Ergo fatigato tibi mors nunc claudit ocellos,
Et finit vitæ tempora fixa tuæ.
I venerande Senex; nostros miserata labores^o
Fata dabunt tandem fata beata sequi!

L. M. Q. Collegæ olim

M. Martinus Rothman

P. L. C. Scholæ Duc. Joh. R.

EPITAPHIUM.

TU subsiste parum, qui transis, queso, Viator,
Et lege paucillis, quem tegat iste Lapis.
Hic jacet HENRICUS BACHMANUS, in Urbe Lygêâ
Deçq; Scholâ atq; Foro Vir satis emeritus.
Hocce jacente jacet Senij Splendor, Decor Artis,
Integritatis Amor, Religionis Honor.
His intellectis & lectis rursus abito,
Et sic duce simul vivere duce sequi.

Dn. Consanguineo & Præceptori suo
quondam honoratissimo tale collu-
gens erigere voluit monimen.

Gothofredus Hofmanus

Ecclesiæ Ravicensis in Po-
loniâ Diaconus.

Sonnet.

Wahr ist's / ein grauer Kopff / so sich bey Ehren findet
Zieht seiner Freunde Stam / und kan ein Zeichen sein /
Daß dar / wo solcher ist / gewies gezogen ein
Deß Höchsten Schuß und Schirm / wie uns in dem begründet

Herr

Herr BACHMAN / welchen zwar die Hand des Höchsten bindet /
Daß Er zu Vette liegt bis in das Fünffte Jahr /
Doch nie mit Schuß verlest. Denn da gleich die Gefahr
Deß jüngsten Brandes hier umb Ihn sich heuffig windet /
So muß sein Hauß davon dennoch befreiet sein /
Ob gleich des Nachbars Dach brennt vorn und hinten ein.
Jetzt da im Grabe nun sein sicher Leib vertribet
Verlest Er hinter sich / daß sein bereitstes Haar
Der Freundschaft eine Ziehr und gutes Zeichen war.
Wohl dem / der so wie Er / Alt und mit Ehren stirbet!

Caspar Kefeler

Pfarrer zum Großling.

CUM CHRISTI in carnem justo feriamur honore,
Ad nos Adventum, turba dicata DEO.
BACHMANNUS per lustra decem post sponte peractas^o
Quas Schola ei partes, Curia quasq; dedit.
Et post exhaustas per Messes quinq; dolorum.
In luctu luctas, sic statuente DEO.
Adventum ad CHRISTUM meditatâ mente celebrat,
Pascendamq; animam cælica in arce sacrat.
Nempe satur vitæ placida ceu morte potitur
Incola Mamræ sedis & hospes agri
Cum sibi per totam peperisset tædia vitam,
Triste laboris opus, triste doloris onus.
Non secus hic noster duris, ita victus: ut ictus^o,
Spretus abit terris, astraq; lætus adit.
Hujus ut exquias decorem nunc funeris, inter
Nos pia vincla monent, conscia pacta jubent.
In Lygij reliquos dum juvit uterq; docentes^o,
Felici in studiis & Pietate Schola.

Gen. 35.
v. 29.

Officium ut fieret, nec viribus æquior ulla
Materies visa hac quæ capienda meis.
BACHMANNI memorem si post pia funera famam,
Is memorem famam, nam bene gessit, habet.
Ærumnas animo patiente tulisse? Salutem,
Quantam animæ tulit, & commoda quanta Viro!
Deplorem mortem? Christi non morte parata
VITA Seni? & Mors hæc non nisi dulce lucrum?
Dicam post obitum supremamq; fata beatum,
Vox hæc à libris non aliena sacris,
Mortuus in Domino namq; est, ut vixit eidem,
Manurus Domini tempus in omne sui.
O moriamur! & haud alia spe dura levemus! I
Hic quibus atq; illic hospita terra scateo.
Hasq; animas tibi CHRISTE fide indubitante sacremus
Corpora linquentes contumulanda solo.
Ventum ad supremum est, nec enim meliora sequentur
Donec ad Adventum Maxime Christe tuum.

Iohannes Haidorn

Patriæ Scholæ R. An. ætatis 66.

HENRICUS BACHMANNUS,
per duplex Anagr.

Habens Annum Crucis: Nunc charus manebis.

HABENS fuiti, Vir Beate cum DEO,
Præceptor olim, tum Pater dignissime,
Annum doloris & Crucis longissimum,
Qui secularem Quinquies Annum facit,
Ex quo cubili fixus immotus jaces,
Langvore morbi fractus heu! lentissimi,
Et cum canendis laudibus Celsissime
Jova peritè cateris præveris
Rector Chorum Musicorum strenuus.

Post.

Posthæc Senator Patriæ gravissimus
Factus Supremo sic volente Numine:
Nunc Charus inter Angelorum Musicos
Cantor Manebis in Choro Cælestium,
Laudes perennes jugiter canens DEL;
Quin imò Clarus Nunc Senator in Fore
Summo Manebis Curia celsissima
Secreta scrutans TRINITATIS enthea.

Christophorus Bland

ad D. Virginis Cantor.

BACHMANNO Mors læta seni morbisq; gravato
Reddidit innumeris libera colla malis;
Ut qui decurso jam tramite rite Viator
Langvida defesso membra sopore fovet,
Ossa suo commissa solo Vir sancte quiescant,
Spiritus ætheriis gaudeat inq; locis.

Samuel Ramphius Scholæ

Lign. Collega.

Qui cupit optatam vitæ contingere metam:
Exactâ vitâ, regna videre Poli.
Nil curat mundum: curat nil gaudia mundi:
Quæ queat, invigilat, dote placere DEO.
Talis erat Bachmanni, scandit qui nuper Olympum:
Naturæ solvens debita justa sua.
Est, ubi jam spernit duros sine labe labores:
Est, ubi sancta cohors carmina mille canit.
Interea molli corpus tellure quiescat,
Mens ovat aternis associata choris.

Martinus Ulricus

Collega Schol. Senat.

Bach.

BACHMANUS vitæ seras quod finit horas;
Nec nova res, luctu nec tamen illa caret,
Concipit hinc luctum plangens Respublica Civem
Emeritum, ex meritis cui dare grata nequit.
Quot largas Animo, quot gessit corpore dotes:
Tot causas Urbs hæc mœsta doloris habet.
Non quovis etenim tales nascuntur in Anno,
Nec fulget tali lumine quæq; domus.
Sic facit inferias Gener, & cum Coniuge pullis
Vestibus incedit, luget & ipsa domus.
Sed tamen est modus in luctu, Sat vixit in Orbe,
Sat patriæ vixit, sat domuiq; suæ.
Tempus erit, cum post hæc tristia funera, rursus
BACHMANNO vitæ reddet agalma DEUS.

*Debita observantia & honoris
ergo scrib.*

Adamus Thebesius
Junior.

